

Udstyldning, at det skader kun Fabrikantene. Det forekommer mig, da vi her i Landet leve under Lighed for Loven, at være en lidt eiendommelig Betragtning, at det kun skader Fabrikantene; thi Fabrikantene ere dog ogsaa Mennesker og maa ogsaa have Rettigheder, og det forekommer mig endvidere saa meget mere betænkeligt at skade Fabrikantene, som den Skade, man tilføier dem, ikke er af en saadan Natur, at der er nogen synderlig Nødvendighed for, at de kunne faae Expropriationsgodtgjørelse; det staar ikke omtalt i Loven og vil næppe finde Sted. Desuden maa man huske paa, at skader man Fabrikantene, skader man ogsaa Arbejderne, som ere i Fabrikanternes Brød, idet de blive fattet ud af deres Stilling, og endvidere skader man, hvis det virkelig er en god Næringsvei, i det Hele taget Landet, som derved berøves en saadan Næringsvei og et saadant Næringsmiddel. Endvidere har man en anden Trøst, nemlig at Forbudet kun udstedes, saafremt Indenrigsminister skønner, det er nødvendigt. Men jeg kan heller ikke i nogen synderlig Grad sige mig til No dermed. Forgive mig, spørger jeg mig selv, hvad der skulde bevirke, at Indenrigsministeren skulde skønne det mere nødvendigt til det ene Tidspunkt end til det andet. Skal det være, naar en regelret Export er udviklet, naar denne Industri tager et meget betydeligt Opsving? I saa Tilfælde forekommer det mig, det vilde være naturligere paa Forhaand at forbyde denne Industri end tilslæde, at den tager Opsving, og saa forbyde den har taget Opsving at undertrykke den. Det kan ikke være Meningen. Saa er der Noget, der mene, og det er den almindeligste Anskuelse, at det skulde ske, naar der jævnlig viste sig Bedragerier ved Udsørfelsen af Smør til England. Men hvad i al Verden skal det nytte at udstede Udsørfelsesforbud? Thi derved forandrer man ikke Situationen i fjerneste Grad. Inden Udsørfelsesforbudet udstedes er det nemlig forbudt at udsøre Margarine i runde Jøstager, hvorpaa ikke staar Ordet Margarine, og efter Udsørfelsesforbudet er det samme Tilfældet, nøiagtig under samme Straf. Jeg kunde forstaa, hvis der fandt Bedragerier Sted ved Exporten, at man saa gif den Bei, at man gif til et Fabrikationsforbud og sagde: Vi ville have rent Vand, thi derved ville man vistnok naae

en Garanti, og jeg kunde forstaa, at man vilde gaa til højere og meget strengere Straffe, hvis det viste sig nødvendigt at have Bemyndigelse i den Retning. Men jeg er ude af Stand til at forstaa, hvad der opnaas ved et Forbud i Anledning af, at der viser sig bedragerisk Udsørfelse. Det er ogsaa blevet sagt, at det skulde være for at forhindre, at man reklamerer for dansk Kunstsmør og skader dansk Natursmør. Men det er jo Noget, som det staar fuldstændig frit for at gjøre fremdeles. Saalænge det ikke er forbudt at udsøre Smør fra Danmark, kan man ganske rolig blande det danske Smør i England med engelsk eller hollandsk Margarine og stadig væk med fuld Ret sige, at det er danish mixture, Noget, der er dansk Smør i og anbefales derigjennem. Der naas ikke Noget som helst ved et Udsørfelsesforbud i den Retning. Jeg kunde tænke mig, at England forbød Indførsel, men i saa Fald er det overflødigt, at vi forbyde Udsørfelsen; thi hvis Udsørfelsen foregaar efter vor Lov i aflange Øster, hvorpaa der staar Ordet Margarine, er det unyttigt, ja Vanvid at udsøre det, thi saa vil det blive beslaglagt, saasnart det kommer til England. Jeg kan ikke skønne Andet, end at der er meget stor Fare ved at give Indenrigsministeren denne Bemyndigelse. For det Første maa vi jo erindre, at den Opfattelse, som vi antage, at den nuværende Indenrigsminister har, er ikke nogen som helst Garanti med Henhyn til en fremtidig Indenrigsminister; to Aar er ganske vist ikke nogen lang Tid, men der er dog Mulighed for, at vi inden den Tid kunne faae en anden Indenrigsminister, jeg sætter nu f. Ex. det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgtreds (Hørup), og saa vilde han efter sin Anskuelse siebliftelig benytte Udsørfelsesforbudet, da han skønner det nødvendigt. Der er altsaa ikke i nogen som helst Udtalelse fra den nuværende Indenrigsminister nogen Garanti for, at dette Forbud jo alligevel ikke vil ske. Jeg tror, at naar en Industri arbejder med et saadant Damoklessværd over Hovedet, vil den aldrig kunne udvikle sig. Jeg betragter dette Forbud som under alle Omstændigheder unyttigt og principstridigt, og jeg kan tænke mig, at det kan blive skadeligt, og derfor kan jeg ikke slutte mig til Flertallets Indstilling, men har tilladt mig